

Kostel sv. Petra a Pavla

FOTO: ADÉLA POLÁKOVÁ

rození budoucího slavného syna (1753) ho přeložili na Klatovsko. Matka s malým Josefem se usadila v Horšovském Týně. Dobrovský tady navštěvoval německou školu.

I když později studoval jinde a pak přesídlil do Prahy, jezdil do Týna navštěvovat matku. Bydlel v klášteře kapucínů a zkatalogizoval jim českou část knihovny. Příhoda se psem se váže k době, kdy byl před Vánocemi 1795 Dobrovský zproštěn funkce tajemníka Královské společnosti nauk a v rozrušení narychlo odjel

z Prahy. Materiálně i duševně se ho ujal horšovskotýnský kaplan Václav Krčma. Naposledy přijel Dobrovský do městečka v listopadu 1828, dva měsíce před svou smrtí. Webové stránky Horšovského Týna o tom píší: Bydlel v pokojíku na arciděkanství. Na hřbitově se rozloučil s maminkou, podíval se také na „starou školu“, ve které získal základy svého vzdělání a pozval k setkání svého starého přítele Václava Krčmu, který v té době byl již farářem.

ADÉLA POLÁKOVÁ

INFORMACE

● Regionální informační centrum
náměstí Republiky 105,
346 01 Horšovský Týn
Tel.: 379 422 247, e-mail:
info@horšovskytyn.cz
www.horšovskytyn.cz

● Státní hrad a zámek Horšovský Týn
346 01 Horšovský Týn
Tel.: 379 423 111, e-mail:
hz.htyn@arcom.cz
www.top.cz/pamatky-plz/htyn/index.html

● Informační server o Horšovském Týnu a okolí
www.htyn.cz

Sedmihoří

Turistovi, který se ocitl v Horšovském Týně a má před sebou volný den, se kromě ne-dalekého Chodska nabízí stejně vzdálený cíl, který je pro dopravní odlehlost málo známý – Sedmihoří. Je určen vyznavačům krajinných svérázů. Mimořádně výškově a tvarově exponovaná krajinná dominanta je nápadným podkovovitým hřebenem uzavírajícím Mezho-lezskou kotlinu se stejnojmennou obcí a re-kreačním rybníkem. Tento hřebenový val o průměru kolem 4 km sestává z řady výraz-ných vrchů, kterých je víc, než naznačuje ná-zev. V terénních partiích vrchů, většinou na mírnějších vnějších svazích, vznikly početné skalní útvary – od skalních hradů po viklany a kamenná moře, což zvýrazňuje malebnost tohoto kouzelného koutu.

S občerstvením můžeme na dnešní trase po-čítat jen ve vsích, tedy mimo vlastní Sedmihoří. Naše trasa končí v Mírkově, odkud je třeba si zjistit nebo zajistit návrat do Horšovského Týna. Modrá značka, na které v Mírkově končí-me, by nás dovedla až na vlak do Poběžovic, ale trasa by se tak prodloužila na zhruba 40 km.

Po žluté značce, která začíná na nádraží a vede městem a zámeckým parkem, se proti proudu Křakovského potoka vydáme z Horšovského Týna k severu. První část do Kocou-rova vede lesními cestami kolem malých ryb-níčků, které jsou na potoku zbudovány. Z Ko-courova jdeme po místní komunikaci do Dol-ního Metelska, jehož tvrz zanikla beze stopy, a Nového Dvora. Za ním opustíme silnici dole-va a po ní cestou na dohled od Velkého Křa-kovského rybníka dojdeme do Křakova se sta-rým původně gotickým kostelem sv. Václava. Z obce nás značka vyvede po ní cestou stále při Křakovském potoku do cílového lesního kom-plexu. Na křižovatce lesních cest, ale stále s je-dinou turistickou značkou, odbočíme doleva, opustíme potok a vzápětí dojdeme ke třem Mírkovským rybníkům. Odtud až do našeho

cíle nás provází zároveň naučná stezka. U prostředního rybníka narazíme na křižovatku s modrou, kterou překročíme a stále po žluté v původním směru zvol-na a v závěru prudce vystoupá-me na vrchol Rozsochy. Na sva-zích se nacházejí dosud nepro-zkoumané mohyly, svědčící o tom, že zdejší krajina neby-la tak pustá, jako je dnes. Pro pořádek musíme říct, že z žá-dného vrcholu Sedmihoří není rozhled. Značené cesty se také dalším vrcholům vyhýbají, čímž se jen umocní dojem sevřenosti a uzavřenosti několikakilomet-rového průchodu tímto mimo-řádně členitým lesním terénem. Ze tří stran obejdeme Vidický vrch (592 m), ocitáme se v sedle mezi ním a nejvyšším vrcholem Sedmihoří Racovským vrchem (619 m) a o poznání méně dra-matickou krajinou dojdeme na rozcestí s modrou, kde naše žlu-tá končí. S modrou se dáme po široké lesní cestě doprava, pře-kročíme malý potůček a pro změnu traverzujeme Stinný vrch (544 m) k pomníčku U Nu-čiček. Brzy za ním se značka od-chýlí z cesty vpravo a my lesem scházíme k již známému rozcestí u Mírkov-ských rybníků. Teď zas po modré překročíme žlutou, krajina se otevře a my po břehu rybní-ka a pak po po ní cestě dojdeme do Mírkova. Ten patří zřejmě k nejstarším osadám a vla-dyckým sídlům oblasti, poprvé doloženým v roce 1158. Tvrz, která zde stála ještě v 15. sto-letí, zanikla beze stopy. Zůstal jen původně go-tický kostel sv. Víta, který je ovšem mladší než

MAPA: © KARTOGRAFIE PRAHA

TRASA: 1. Horšovský Týn – po žluté: 2. Kocourov (4,5) – 3. Dolní Metelsko (6) – 4. Nový Dvůr (7,5) – 5. Křakov (9) – 6. rozcestí u Mírkovských rybníků (12) – 7. Rozsocha (600 m) (15) – 8. pod Vidickým vrchem (17) – 9. ukončení žluté na modré (19) – po modré: 10. U Nučiček (21) – 11. rozcestí u Mírkovských rybníků (23) – 12. Mírkov (25).

obec sama. Zůstala-li nám chvilka, zkusme ho navštívit: na dřevěné kruchtě jsou vymalováni čeští patroni. Popsaná trasa zde končí, těm, kdo se rozhodli dojet stále po modré až na nádraží do Poběžovic, přejeme šťastnou cestu. ●

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalým ministrem a premiérem

Mapa: Český les-jih, 1:50 000, edice KČT č. 29